

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
 לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר:
 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה
 עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו
 במעדו ככל חקתי וככל משפטיו תעשו אתו:
 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו
 את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש
 בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
 משה כן עשו בני ישראל ויהי אנשים אשר היו
 טמאים לגפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום
 ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום
 ההוא ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לגפש
 אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
 במעדו בתוך בני ישראל ויאמר אלהם משה עמדו
 ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 לאמר איש איש כי יהיה טמא לגפש או בדרך
 רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה:
 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
 יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו לא ישאירו
 ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת
 הפסח יעשו אתו והאיש אשר הוא טהור ובדרך
 לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הגפש
 ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו
 חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר
 ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו
 כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח
 הארץ:

והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני
 בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
 תמימם יהיו לכם ומנחתם סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו:
 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
 הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד
 עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
 לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר:
 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה
 עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו
 במעדו ככל חקתי וככל משפטיו תעשו אתו:
 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו
 את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש
 בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
 משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו
 טמאים לגפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום
 ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום
 ההוא ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לגפש
 אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
 במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמדו
 ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר איש איש כיהיה טמא לגפש או בדרך
 רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה:
 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
 יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: לא ישאירו
 ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת
 הפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובדרך
 לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הגפש
 ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו
 חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר
 ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו
 כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח
 הארץ:

והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני
 בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
 תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו:
 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
 הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד
 עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה:

כֹּאֲלֵהּ תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אֲשֶׁה רִיחַ־
נִיחֹחַ לִיהוָה עַל־עוֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: ²⁵וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ

כֹּאֲלֵהּ תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אֲשֶׁה רִיחַ־
נִיחֹחַ לִיהוָה עַל־עוֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: ²⁵וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ